

Veto

Leuven Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 26, dd. 25 april 1988
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
☎ 016/22.44.38

Poesie

In het Erasmushuis, het fakulteitsgebouw Letteren en Wijsbegeerte voor de intimi, loopt tot 6 mei een tentoonstelling over de poëzie in Vlaanderen tussen 1945 en 1955, het fraaie resultaat van de noeste arbeid van twee docenten en een reeks studenten Nederlandse literatuur. Documenten en tijdschriften uit die periode worden aangevuld met hedendaagse teksten en brieven, kwestie van de onbezonnenheid van de jeugd te kontrasteren met de rijpheid van 1988. Nu ja, rijpheid. Sommige dichters *blijven* kinderen, en wel op pagina 5.

Tsjaaaa

Onze woordspelingen zijn op: kringverkiezingen, kiespijn, stemmingmakerij, markezen en bolhoeden, pols, goedaardige en kwaadaardige uitslag, omgeploegde akkers. En toch zijn er weer enkele verslagen van kringverkiezingen (aha, die hadden we nog niet gehad). Trokken ter stembus en verlieven hun stem: de germanisten, ekonomen en industrieel ingenieurs. Zullen ter stembus trekken en hun stem verheffen: de burgerlijk ingenieurs en de psychologen. Vallen uit elke boot: de criminologen. Op de pagina's 5, 6 en 7.

Joko

Het staat al jaren op een of andere Leuvense muur: *Gol, sale crapule*. Het kan er misschien best nog wat blijven staan, want ons aller Justitieminister lijkt ook nu weer zijn kwalijke reputatie waar te gaan maken in de zaak van de Ghanese vluchteling Kōjo, een zaak waar van het einde nog niet in zicht is. Aflevering 1 alvast op pagina 3.

Laatste OAV van dit academiejaar

Kompromis drie maand op proef

De Open Algemene Vergadering van vorige donderdag 21 april is de laatste dit jaar geweest. Na heel wat over en weer gepraat, meningsverschillen en discussies die vaak ontaarden in echte scheldpartijen, werd een licht gewijzigd kompromisvoorstel aangenomen. Acht van de aanwezige kringen stemden voor het invoeren van dat voorstel (geformuleerd op de vorige OAV) tot het einde van het eerste trimester van volgend academiejaar, het tijdstip waarop er ook een evaluatie komt van die proefperiode op een nieuwe OAV.

staans meer hadden met de beginintenties van de OAV.

Uiteindelijk werden dan toch de garanties geformuleerd die men wilde inbouwen, met de bedoeling daarna de kringen opnieuw te laten stemmen. Die garanties zijn: geen mogelijkheid om schriftelijk te stemmen, geen stem voor afwezig, gewogen stemming met 2 stemmen voor kringen met meer dan 1000 studenten, 1 stem voor kringen met minder studenten. Verder moet het aantal stemmen van een kring op een OAV het aantal stemmen in een gewone raad weerspiegelen, kan een statutaire wijziging er slechts komen na goedkeuring door 2/3 van de kringen, en volgt er een grondige evaluatie van de hele proefperiode in december of januari.

Naast dit voorstel van de vergaderingsvoorzitters werd er een alternatief voorstel vanuit een deel van de vergadering geformuleerd, namelijk een proefperiode van 'voorstel 1'. De vragen die na de pauze aan de kringen werden voorgelegd, waren dan ook: bij welk voorstel

Vervolg op p. 3

Kursussen en boeken kopiëren

Zonder toestemming mag niets

Kopiëren: geen mens staat er tijdens die flits bij stil dat hij zich schuldig maakt aan een waar misdrijf. Hij pleegt een inbreuk op de auteurswet, want hij brengt schade toe aan de auteur en de uitgever. Het zal studenten een zorg wezen. Behalve natuurlijk wanneer diezelfde studenten ook uitgeverij spelen en men hun kursussen kopieert. Medica diende eind vorig jaar dan ook klacht in tegen een kopiezaak op de Kapucijnenvoer. De gerechtelijke politie maakte er werk van. Niet alleen de kopiebaas kreeg het moeilijk, ook individuele studenten die een boek of cursus hadden laten kopiëren werden verhoord. Uiteindelijk bestelde de Prokureur toch tot klasteren zonder gevolg omdat de zaak hem niet zwaarwichtig genoeg leek. De door juristen en uitgevers lang verwachte test-case zal voor een andere keer zijn.

Medica en Acco dienden reeds in oktober van vorig jaar, bij de start van dit academiejaar, klacht in tegen de kopiezaak. Later haakte Acco om onduidelijke redenen af. De kursussen en boeken die de kursusedienst van Medica verkoopt, werden er - naast kursussen van diverse andere uitgever - gekopieerd en tegen lagere prijzen verkocht. De gerechtelijke politie van Heverlee kreeg het onderzoek in handen en nam prompt alle kopies van boeken en kursussen, alsook de originelen in beslag. Op de voorraad gekopieerde Medica-kursussen kon echter geen beslag worden gelegd, want die waren reeds verdwenen. De eigenlijke aanklacht werd dus nooit bewezen.

De kopiezaak ging na de eerste inbeslagname echter gewoon verder met het kopiëren van kursussen en boeken in opdracht. Wel moest de klant een

JAN DE VUYST - In onze reeks "einde seizoen interviews" - het zijn de laatste, profiteer ervan - laten we in deze *Veto* Jan De Vuyst aan het woord. Voor een aantal studenten is hij wellicht onbekend, maar als directeur van de Dienst voor Studentenvoorzieningen en waarnemer op de Raad voor Studentenvoorzieningen is hij toch een belangrijk man aan onze universiteit, niet in het minst omdat hij de beslissingen in verband met de Sociale Sektor uitvoert. En daar is niet altijd iedereen even tevreden mee, zowel bij de studenten als bij de academische overheid. Details op pagina 4. (Foto Didier Wijnants)

specialist terzake aan onze universiteit, een studiedag over reprografie. Daarbij kwam men tot de conclusie dat een aanpassing van de wet wenselijk is ten gunste van het persoonlijk gebruik. Het reproduceren van grotere gehalten denkt men eveneens aan het invoeren van een vergoeding, bijvoorbeeld met een forfaitair bedrag bij de verkoop van een kopieermachine en de toebehoren. De doelstelling is dus: zoveel mogelijk toelaten, maar dan wel in ruil voor een zo hoog mogelijke vergoeding voor de auteurs en hun rechthebbenden. Een soort auteursvereniging zoals in de muziekwereld zou niet misstaan. Sabam (de vergoedingen en keert ze ook terug uit. Zover is het echter nog steeds niet).

Niks mag

Wat mag je eigenlijk kopiëren? De machines vind je overal, tot in de Koninklijke Bibliotheek toe. Professoren geven kursussen uit die voor een deel bloemlezingen zijn uit andermans werk, kursusediensten vernemen/vulden hele werken, en wie kopieert er geen stapels voor tesis of seminariewerk? Over dit alles is de Belgische auteurswet de duidelijkheid zelf: zonder toestemming mag niets. In ons land mag er met andere woorden niets gereproduceerd worden zonder toestemming van de auteur of uitgever. "Een waterdichte regeling, dat wel, maar in de praktijk wordt ze dagelijks duizenden keren overtreden, waarbij auteurs en uitgevers grote scha-

de lijden," aldus professor Jan Corbet van de VUB. De ons omliggende landen kennen veel genuanceerdere regelingen. Zo is er het Nederlandse voorbeeld, waar men voor zuiver persoonlijk gebruik wél mag kopiëren. Voor kopiëren op grote schaal is er onlangs nog een regeling uitgewerkt. In 1986 spanden vijf wetenschappelijke uitgeverijen namelijk een proces in tegen de Rotterdamse Erasmusuniversiteit. De universiteit kopieerde immers op grote schaal forse delen uit boeken van die uitgeverijen met het oog op de samenstelling van zogeheten compilatiewerken. De Nederlandse auteurswet stelt dat men voor onderwijskundige doeleinden mag kopiëren, mits daarvoor een billijke vergoeding wordt betaald en er in geval van grote hoeveelheden tekst vooraf toestemming wordt gevraagd. Het resultaat van de aanklacht was dat de universiteiten en hogescholen een overeenkomst sloten met de uitgever waarbij ze 2,5 cent zullen betalen per gekopieerde bladzijde. Naar verluidt een vrij bevredigende oplossing.

Eigenaardig dus dat de Belgische uitgeverijen het nog nooit tot een proces hebben laten komen. Er is duidelijke nood aan een test-case: een psychologische shock met een schrikfekt. En dan maar hopen dat daaruit een wetswijziging voortvloeit. De test-case werd nu weer gemist. Een geluk bij een ongeluk, want het zou ongetwijfeld te betreuren vallen dat het precies in het studentenmilieu is dat het voorbeeld moet gesteld worden, terwijl de grote piraten en de grote belanghebbenden volledig buiten schot blijven.

Geert Coene
Carla Rosseels

De goede vrede

Op dit moment startte weer het bekeven. De grote kringen stelden dat ze al genoeg toegevingen gedaan hadden, door anderen werd gesteld dat de meest recente voorstellen helemaal geen uit-

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op leuven (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studietoestand en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ± 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort. Behoudens deze restrictie worden brieven geplaatst zoals ze ons bereiken.

Uitgevers

Sta mij toe het volgende op te merken Uw blad heeft zich reeds enkele malen toegelegd op het bespreken van boeken. Goed. De mens leest ook eens iets, nietwaar. Groot is echter mijn verbazing, wanneer ik, eerder toevallig, de uitgevers van die boeken bekijk. ik stel dan vast, dat er in ons kleine landje twee monsteruitgeverijen bestaan: zonder hen geen boeken. Ik heb het hier over Epo en Kritak. Op 30/11/87, 18/1/88, 14/3/88 en 18/4/88 besprak u ondermeer werkjes van Kritak, en op 15/2, 21/3 en 18/4 deed u hetzelfde met Epo-broedsels, terwijl u van deze Proletarische opvoeders toch hebt gezegd dat de PvdA er zijn poot op drukt. Andere uitgeverijen komen nauwelijks aan bod: dat moeten dan wel onbenullige amateurs zijn. Objectief? Kom nou! Voor wie houdt u ons eigenlijk? Vanwaar die interesse van Veto voor die linkse tot heel linkse uitgeverij? Ach ja, schroot zoekt schroot...

Waarbij ik hoop dat u het lef hebt, deze emotionele uitdrukkingen te publiceren: dat moet toch ook kunnen!

Wim Van Dijk

Nvdr.: *Gezien onze beperkte middelen kunnen wij geen boeken kopen om te recenseren. Bijgevoeg zijn vijf afhanke-lijk van de goodwill van enkele fondsen, waaronder Kluwer, Acco, Kritak en Epo.*

Wat de boeken van Epo en Kritak betreft: wij hebben de gewoonte die boeken te lezen en ze daarop te taxeren.

Naïef

Bij het lezen van het artikel "Supertuesday voor het VRG" in de jongste Veto (18 april) werden wij andermal ontdroefd door de "objectiviteit" die Veto kenmerkt. Dat artikel zat ongetwijfeld veel rechtsstudenten tot nadenken hebben gestemd. Helaas heeft de rechtsstudent in al zijn naïviteit Veto's wijze woorden volledig in de wind geslagen. Vooral de licentiestudenten hebben het reclameballonnetje niet kunnen doorprikken en ploeg "Wedden Dat?!" naar de overwinning geleid. Waar gaan we naar toe als niet meer naar het representatieve studentenblad geluisterd wordt? Op een aantal bewuste woordverdraaiingen, zinspelingen en flagrante onwaarheden na, was ook de beschrijving van het debat een zeer trouwe weergave van de werkelijkheid. Namens het kersvers verkozen VRG-praesidium dank ik Veto

Veto, jaargang 14 nr. 26 dd. 25 april 1988

Redactieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)

Hoofdredekte: Geert Coene

Redaktiesekretariaat: Didier Wijnants

Redactie: Lode Desmet, Filip Dutoit, Walter Pauli, Johan Reyniers, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Koen Van Muylen, Herwig Willaert

Loka: Hendrik Delagrang, Filip Dutoit, Jeroen Revalk

Day-out en vormgeving: Geert Coene, Lode Desmet, Benoit Lannoo, Walter Pauli, Johan Reyniers, Carla Rosseels, Koen Van Muylen, Didier Wijnants

Tekeningen: Piet Wulleman

Medewerkers: Ruben Decrop, Benoit Lannoo, Guy Lorent, Claudia Van de Velde, Hilde Wellens

Eindredactie: Benoit Lannoo, Carla Rosseels

Opplage: 8000 eksemplaren

Zetwerk: Alfaset Leuven

Drukkerij: Rotatyp Brussel

Abonnementen: Studenten: 250,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 600,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas: ten laatste donderdag voor verschijnen om 14.00 uur op het redaktieadres bezorgen

Redaktievergadering: iedere vrijdagmiddag om 15.00 uur

Een horoskoop voor Heverlee

Het beste uit de kringbladen

Heverlee mag dan al het positief-wetenschappelijke bolwerk van de KU Leuven zijn, als u denkt dat de aldaar vervaardigde kringbladen die wetenschap de wijde wereld zouden insturen, dan zit u er lelijk naast. Floreat (van de boerekotters) en Irreëel (van de burgerlijk ingenieurs) onderscheiden zich in dat opzicht hoegenaamd niet van andere kringbladen. In orze bespreking van het 'wetenschappelijke werk' (Veto 22) stelden wij zelfs de afwezigheid van lange en gedegen ernstige bijdragen vast. Wat vinden wij dan wel?

Een livjige Floreat van 62 bladzijden. Maar laat u niet beetnemen: er wordt nogal wat aangekondigd in grote kaders en uitwaaiende volzinnen. Barok is de landbouw-wetenschapper wel (net zoals de Vlaamse schrijver, en komt die niet uit een volk van boeren voort?), de preses uitgezonderd, want die heeft, niet zonder zichtbare moeite, slechts een halve bladzijde weten te vullen.

Iedereen weet ondertussen al wel dat de Landbouwkring dit jaar haar honderdste verjaardag viert. Dirk Van Boxem, student geschiedenis, schreef een licentiaatsverhandeling over die honderd jaar 'groepsleven', en 'geen honderd jaar eenzaamheid'. Floreat brengt fragmenten uit het eerste hoofdstuk. Wij lezen er onder andere dat het Instituut Agronomie, zoals dat toen heette, werd opgericht op initiatief van een aantal grootgrondbezitters die een opleiding wensten 'waarin hun zonen het beheer van een landgoed zouden kunnen leren'. Voorwaar een nobel doel. Negen jaar later, in 1887, stichtte Paul Devuyt de Vlaamse Landbouwkring.

Neutraal

Geschiedenis, maar niet beperkt tot de landbouwfakulteit, vinden wij ook in 'Het jaar van de studentin': in 1936 stuurde de toenmalige vice-rector een monseigneur een schrijven naar het Leuvense studentenblad 'Ons Leven', waarin hij de mogelijke betrekkingen tussen jongens en meisjes op overduidelijke wijze vastlegde. De 'VROUW' (sic) was namelijk een groot gevaar, en derhalve was het 'studenten en meisjesstudenten ten strengste verboden samen op straat te wandelen, met mekaar andere dan wetenschappelijke gesprekken te voeren - en dan moeten deze

gesprekken tot een minimum herleid worden." Voor profren kneep de tijd dan weer een oogje toe: "Professooren, zoo wereldlijke als geestelijk, worden aanzien als neutrale wezens, tenminste *gedurende de uren dat zij les geven*" (eigen kursivering). De tijd waarin wij vandaag leven is ongetwijfeld gevaarlijk (vrouwen!), maar toch ook veel boeiender.

Hoewel zoiets niet af te leiden valt uit het interview met E.H. Jan Moyaert, docent filosofie. De vragen springen van de hak op de tak en worden nogal eens gekenmerkt door een verregaande banaliteit. Uitschieter is ongetwijfeld: "Waar geeft U de cursus uit?" Wij besluiten dit brokje cultuur met het vermelden van twee merkwuurde gedichten, die de vergelijking met lat & W-kringbladen doorgaans publiceren, best kunnen doorstaan.

Wij zullen in Floreat nooit meer naar wetenschap op zoek gaan, want al wat wij in die richting vonden was een algemene horoskoop, gedistilleerd uit een boek van een Duitse topastroloog. De bijdrage wordt ironisch aangekondigd als "een poging tot originaliteit". Anderzijds moeten wij toch opmerken dat astrologie, even verbonden met de natuur en het kosmische, in Floreat helemaal geen gek figuur slaat. Niet ongegrond vreezen wij overigens, dat deze bijdrage wel eens het werk van een koppelaarster zou kunnen zijn. Werpen wij een blik op het aangebode, dan stellen wij vast dat vrouwelijke personen stevast Eva worden genoemd, dat de Maagd-man een nuttigheidsfilosofie aanhangt, en zien wij de Steenbovrouw met een brandglas vergeleken worden. De Waterman-vrouw heeft pech, want haar *lemma* werd onvolledig afgedrukt.

Irreëel brengt vooral artikelen die iets met de actualiteit te maken hebben. Een lezersbrief (die ook als Vrije Tribune in Veto 21 verscheen) formuleert bedenkingen bij Student Aid, er zijn een paar artikelen over de VTK-reizen (Japan en Berlijn), en er is nieuws uit de eigen winkel: over het gebruik van formulieren op eksamen, waardoor het 'domme blokwerk' tot een minimum wordt beperkt, en inzicht en begrip aan belang winnen. Belangrijk is het verbod op het gebruik van alfanumerieke rekenmachines op de eksamen, om de simpele reden dat sommige van die machientjes bijna computers zijn. Niet onwaardig zijn de strips "Permanente lijdensweg" en "Arsenicum Cyanide" (respectievelijk over de permanente en de revue).

Loko

Zowel Floreat als Irreëel brengen vrij veel informatie over de recente strubbelingen binnen Loko. Floreat stelt de zaken vrij nuchter voor en wenst de huidige koepelstructuur te behouden, terwijl de Technische Kring haar gal uitspuwt over wat er allemaal al niet verkeerd loopt binnen Loko. Het is geen prettige lektuur, zulke artikelen, maar wel eer: moet voor wie wil weten wat er aan de hand is, wat door Floreat met drie uitroeptekens wordt onderstreept. Niet ten onrechte, denken wij zo.

Johan Reyniers

Voorzitter Stuc

In Veto nr. 25 van 18 april schreven wij dat Isabelle Rossaert Bruno Verbergt opvolgt als voorzitter van Kultuurraad. Beide betrokkenen wezen er ons op dat Isabelle Rossaert weliswaar kandidaat is voor deze functie en dat de Raad van Bestuur haar kandidatuur steunt, maar dat zij officieel nog niet tot voorzitter verkozen is. Die verkiezing staat op de agenda van de AV van 6 mei 1988.

Overigens wilde Bruno Verbergt nog kwijt dat in het Stuc de voorzitter van de Raad van Bestuur gekozen wordt op de Algemene Vergadering, dit in tegenstelling tot wat de wet op de vzw's voorschrijft.

Vrije Tribune

Veto plaatst geregeld bijdragen door derden onder de noemer "Vrije Tribune". De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor de gepubliceerde tekst. Standpunten die in een Vrije Tribune ingenomen worden zijn geheel voor rekening van de auteurs.

Groei is een stapsgewijs proces. Het wordt gekenmerkt door een regelmatige regressie: even verpozen bij wat al bereikt is, om dan weer vooruit te kunnen. De Loko-kleuter was na twee jaar al aan zo'n verpozing toe. Sommige onderdelen groeiden sneller dan de overige, andere gewrichten waren wat stram geworden. Met andere woorden, er waren klachten.

Een aantal kringen konden zich al een tijd in bepaalde stellingnames en acties van de koepel niet meer herkennen. De besluitvormingsprocedures binnen de organisatie zouden te ruim geïnterpreteerd worden. Met de gevoeligheden van 'gematigde' fracties zou te weinig rekening gehouden worden. Precies dezelfde klachten en argumenten hoorden we trouwens een paar jaar terug ook al. Een drietal concrete gebeurtenissen deden echter de emmer andermaal overlopen en oude hervormingsplannen, tot dan toe latent, werden opnieuw aangewakkerd.

Want binnen een aantal kringen leefde al een tijd de idee dat de misgroei aan structurele fouten te wijten zou zijn. Alleen een heel-kundige correctie kon de zaken in de toekomst volgens hen eënduidiger maken. Andere Loko-gedelingen daarentegen vonden dat het allemaal wat overtrokken was. Zij vonden dat beperkte bijtoringen van het bestaande het groeiproces meer zouden verbodden. Dat er problemen zijn, is voor iedereen zonder meer duidelijk. Dat herhalings van dergelijke konfliktssituaties best vermeden worden al evenzeer. Alleen over de manier waarop dat moet gebeuren bestaan er ernstige meningsverschillen. Moet er bijgestuurd of ingegrepen worden?

Ten einde die malaise te bemeesteren, werden Open Algemene Vergaderingen belegd. Daarop werd aan een compromis gewerkt. Een resultaat waar niet echt iedereen gelukkig mee is, maar een resultaat dat een scheuring verijdert. We mogen niet vergeten dat sommige protagonisten afgeden naar het formuleren

Open Algemene Vergaderingen Loko

Kies voor het leven

van breekpunten. Met dit compromis wordt het uit elkaar gaan van schijnbaar tegenstrijdige en onverzoonlijke belangen verijdeld. Immers, wat is de bedoeling van dit - en van elk - compromis? Het bereiken van een leefbare situatie, waarbij iedereen geeft en neemt, zonder te veel van zijn eigenheid te verliezen. Het resultaat dat nu is bereikt, is inderdaad levensvatbaar, al moet het dan maar eens gedaan zijn eigen principes als enig zaligmakende waarheden te verafgoden en leefbare situaties zo te kelderen.

Daarenboven kan dit compromis deze (slechts tijdelijk waardevolle) regressiefaze helpen ombuigen. De koepel moet opnieuw groeien, en dat kan slechts als alle delen groeien. Het resultaat zal navent zijn: een kleuter met wortels in een twintigjarig verleden, die een eensgezinde koers vaart, die hij niet zo gauw van de sokken. Iedereen in de koepel moet dus beseffen dat hij slechts kan groeien, als allen groeien. Daarom was het de bedoeling de Open Algemene Vergadering in consensus te besluiten. Gefrustreerd natrappen of verdere hervormingsmanie zou een uiting zijn van suicidale neigingen.

Diffuse energie moet gebundeld worden tot een scherp omlijnde en consequente houding. Alleen daarmee kan de Leuvense student, hoe kaleidoskopisch ook in voorkomen, zichzelf identificeren. En wat meer is, alleen dan kan die energie worden aangewend om zich te ontplooiën tot meer dan het huis-, tuin- en keukenbeeld dat men van de huidige studentengeneratie pleegt te hebben. Daar gaat het tenslotte om: niet om wat interne wrijvingen - die ondervindt elk intens levend huishouden wel eens - maar om de out-pot, om het beeld dat we van ons student-zijn kunnen uitdragen.

Carl Stuylaerts,
namens de vergaderingsvoorzitters
van de Open Algemene Vergadering van
Loko maart-april 1988

Laatste OAV

Vervolg van p. 1

sluit u zich aan, én wat doet u indien dat voorstel niet wordt aangenomen? Het resultaat van deze tweede stemming was dat acht kringen zich voor het tweede voorstel uitspraken, al dan niet om de goede vrede te bewaren. Medica, VRG en VTK stelden expliciet dat ze de koepel vroeger of later zouden verlaten als het voorstel-Paredis het zou halen. Het VRG stelde zelfs: "Zonder ons kan voorstel 1 niet functioneren." Zes kringen schaarden zich expliciet achter het andere voorstel.

Aanwezigheidslijsten

De kogel was door de kerk: het compromis was aangenomen. Nu moesten alleen nog de juiste modaliteiten ingevuld worden, maar zelfs dat had nog heel wat voeten in de aarde. Weer werd er wat geruzied, geroepen zelfs, verschillende deelnemers aan de vergadering hielden het voor bekeken.

Het systeem van gewogen en gedifferentieerd stemrecht wordt ingevoerd vanaf de eerste vergaderingen van volgend jaar op basis van de aanwezigheden op de raden dit jaar. Een kleine kring behoudt steeds zijn stem, een grote kan er één bijverdienen door op tenminste twee van de vier vorige vergaderingen van de raad met tenminste twee verte-

genwoordigers aanwezig te zijn. Een grote kring kan dus evengoed haar tweede stem verliezen als ze niet regelmatig een tweede persoon naar de vergadering stuurt. Aanwezigheid op de vergadering wordt bepaald aan de hand van twee aanwezigheidslijsten: een om 20.30 u, en een om 23.00 u.

Op de evaluatie-OAV in de tweede week van januari stemt men opnieuw "1 kring 1 stem", eventuele tussentijdse OAV's (op verzoek van tenminste een vijfde van de kringen) werken met gewogen stemrecht. Dat gewogen stemrecht wordt bepaald door een quotiënt van het aantal stemmen in de gewone raden, een deling waarbij afgerond wordt.

Zoals al vermeld heeft een kring één of twee stemmen, op basis van haar studentenaantal. Het aantal leden van een kring heeft geen belang. Terugkeer naar het oude systeem is mogelijk wanneer de helft + 1 van de kringen daarvoor stemt. Er bestaat geen worum.

Tenslotte kwam ook Ekonomika even ter sprake: wanneer zij wensen toe te treden tot de koepel, dienen zij een aanvraag bij Kringraad in te dienen. De gewone procedure wordt dan gevolgd.

Koen Van Muylem

De vergadervoorzitters steken de koppen bij elkaar. Veertig vertegenwoordigers vragen om beurten om het woord. (Foto Hendrik Delagrangé)

REDAKTIONEEL

l'Union fait la force

Donderdagavond hebben de kring-vertegenwoordigers de strubbelingen binnen Loko - voorlopig - intern kunnen oplossen. Een nefaste splitsing werd op het nippertje vermeden. Op het eerste gezicht heeft men dus goed werk geleverd.

Toch is dat niet zo. Wanneer men de Loko-krisis - die jammer genoeg dit hele werkingsjaar overschaduwde heeft - vanop een afstand bekijkt, springt een merkwaardige evolutie in het oog. Na de communicatiestoornis tussen Sociale Raad en Kringraad en de interne onenigheid omtrent enkele acties en werkingspunten, werd een OAV samengeroepen onder het motto "de verbetering van de werking". De laatste OAV luide het dat men samenkwam "om de eenheid te bewaren". Dat is een duidelijke aksentverschuiving: plots stond niet meer de werking van Loko raar wel de instantie Loko centraal.

Dat is onbetwistbaar een gevolg van het feit dat er hoe langer hoe meer met machtsargumenten werd gediscussieerd. Je kan moeilijk spreken van een serene discussie wanneer één partij van op voorhand benadrukt - en naargelang de discussie vordert dit steeds nadrukkelijker gaat doen - dat een splitsing in de koepel onvermijdelijk lijkt indien hun voorstel het niet min of meer haalt. Zijzelf noemen dit uitdrukkelijk geen chantage. Maar die argumenten hebben op de vergadering tot een schrikreactie geleid. Het is die schrikreactie die uiteindelijk het pad geëffend heeft voor het zogenaamde "kompromisvoorstel". Een compromis waarbij het democratische principe "één kring, één stem" (hetzelfde principe als in de Akademische Raad) afgebroken wordt. Hoe lang zal het nog duren vooraleer er voorstellen op tafel komen à la KRUL, een Centraal Orgaan onder leiding van de Grote Kringen? De eerste stap is gezet...

De houding van de vergadervoorzitters is aan deze evolutie niet vreemd. Op de tweede vergadering werd duidelijk dat zij een "kompromis" over de structuur van Loko als perspectief hadden. Met andere woorden: zij hadden eigenlijk al toegegeven aan de chantage van enkele Grote Kringen die de discussie verschoven hadden van een inhoudelijke kwestie naar de problematiek van de machtsverdeling binnen Loko. De inhoudelijke werking ter bevordering van de democratisering van het onderwijs staat hoegenaamd niet meer centraal.

Als deze OAV's iets duidelijk gemaakt hebben, is het wel dat men eerder zijn gelijk kan bepleiten met dreigementen zoals VTK, VRG en Medica presteerden, dan door middel van inhoudelijke discussies. Een somber toekomstperspectief, als je bedenkt dat voor bepaalde 'inhoudelijke' actiepunten de tijd begint te dringen: het voorstel voor studietoelagen, de numerus clausus, de wet op de academische graden, de opvolging van de komende regeringsverklaringen in verband met de sociale sectoren van het universitair onderwijs. Het wordt hoog tijd dat bepaalde mensen weten waar hun eigenlijke taak ligt.

Walter Pauli
Herwig Willaert

Op woensdag 11 mei wordt betoogd tegen de gang van zaken in de affaire Kojo. Vertrek om 18 u. aan het M. Ladeuzeplein.

POLITIEKE IMMORALITEIT is duidelijk de specialisatie van deze heren. Een leuk debat kan dat worden dinsdag om 20.30 u in de Grote Aula, als ze flink liegen tenminste. Wie? Hugo Schiltz, Louis Tobback en Frans Verleyen. En de vleesgeworden immoraliteit: Annemie Neyts. De professoren De Clercq en Huysse leiden in. Prof. De Wachter besluit. Zie ook de agenda (Foto's Archief)

Asielzoekers in België

Wordt Kojo ons land uitgezet?

Aan de odyssee van asielzoekers schijnt maar geen einde te komen. Iedere week overkomen hen nieuwe 'avonturen' en daarom is iedere beschrijving slechts een momentopname. Maar hoe fragmentarisch deze ook moge zijn, hun dagelijks bestaan blijft even pijnlijk. Getuige hiervan het verhaal van een Ghanees asielzoeker die twee weken geleden in Leuven werd aangehouden. Zijn naam is Kojo, het nummer van zijn celduur in Leuven-Hulp kennen we niet.

Ooit was het vluchtelingenprobleem een Europese aangelegenheid. Toen de Verenigde Naties naar aanleiding van de Konventie van Genève in 1951 het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen (UNHCR) oprichtte, was dat om de Europese vluchtelingenstroom in goede banen te leiden. Maar van zodra in Europa orde op zaken was gesteld, bleek al gauw dat het migratieverkeer een wereldwijd probleem was. Vooral in de Derde Wereld was voor het UNHCR heel wat werk aan de winkel. Zo vroegen bijvoorbeeld in 1984 ongeveer 700.000 mensen over gans de wereld om politiek asiel. Daarvan waren 480.000 gevallen in Afrika te situeren, terwijl Europa (slechts) zo'n 100.000 aanvragen te verwerken kreeg. In Europa bleven de UNHCR-activiteiten dan ook beperkt tot het ongeschonden houden van het asielrecht. Daar moest niet direct fel voor gestreden worden, want de opvang van enkele duizenden asielzoekers per jaar werd door de Europese landen in volle economische expansie nauwelijks gevoeld.

Het duurde tot het begin van de jaren '80 vooraleer de vluchtelingen weer op de Europese agenda kwamen. Toen steeg het aantal asielzoekers vrij onverwacht tot rond de 100.000 en meer per jaar. Ook België bleef niet gespaard van deze plotse evolutie. Tussen '79 en '84 kwamen er in ons land elke maand 200 à 300 vluchtelingen bij. En toen in '84 nog eens 3.700 en in '85 meer dan 5.000 nieuwe aanvragen binnen kwamen, ging de Belgische regering pas goed uit de bol. Niet zozeer deze cijfers (tot op heden blijven de asielzoekers minder dan 1% van de bevolking uitmaken), maar wel de economische crisis deed het groeiende aantal asielzoekers in ons land als een ernstig probleem overkomen.

Naast de snelle toename van het aantal asielzoekers veranderde halfweg de jaren '80 ook de samenstelling van de vluchtelingenpopulatie. In tegenstelling tot vroeger gingen vanaf dan ook Indochinese, Iraanse en West-Afrikaanse vluchtelingen deel uitmaken van het straatbeeld in steden als Luik, Brussel, Antwerpen, Gent en Leuven. In het bijzonder vanuit Ghana (West-Afrika) ontstond een druk migratieverkeer naar België. Volgens ontslagmening justitieminister Gol hadden in 1986 ongeveer de helft (1419) van de nieuwe asielzoekers de Ghanees nationaliteit. De tweede belangrijkste groep was die van de Indiërs (483), en op de derde plaats stond Turkije (386). De redenen waarom vele Ghanezen uitgerekend België boven een ander Europees land verkiezen, zijn van velelei aard. Meestal worden politieke, economische of religieuze motieven genoemd. Komt daarbij dat ons land destijds in Ghana bekend stond als een land waar een relatief gunstige asielregeling van kracht was.

Gebet hond

Dit alles neemt echter niet weg dat vooral de Ghanees vluchtelingen nogal vlot én veelal ten onrechte in de schoenen wordt geschoven dat ze alle behalve politieke vluchtelingen zijn. Waar, wanneer en hoe dit 'misverstand' ontstond is niet direkt duidelijk. Hoedanook, feit is dat Ghanezen dikwijls worden afgeschilderd als 'profiteurs'. In dit verband verklaarde Paul Van Roy, verbonden aan het Leuvense OCMW, in

het maandblad *De Wereld Morgen* het volgende: "Ik zou de meeste Ghanezen hier 'avonturiers' noemen, soms wekken ze zelfs de indruk 'vakantiegangers' te zijn. En dat is dan jammer voor de echte politieke vluchtelingen onder hen. Die beklagen zich trouwens over het gedrag van sommige landgenoten Volgens mij zijn de meeste Ghanezen die we hier zien jonge mensen die een droom waar willen maken, en zonder vastomlijnde plannen maar met hoge verwachtingen naar West-Europa trekken." Kortom, inzake de Belgische vluchtelingenproblematiek zijn de Ghanezen de *gebeten hond*. Dit laatste ondervond de Ghanees vluchteling Kojo veertien dagen geleden aan den levende lijve.

Arrestatie

Kojo verblijft reeds meer dan drie jaar in ons land. Toen hij het statuut van politiek vluchteling aanvroeg, werd hem dat geweigerd. Hetzelfde gebeurde toen Kojo tegen deze beslissing in beroep ging. Op 1 maart van dit jaar ontving Kojo een brief van Gol met het bevel om België binnen de tien dagen te verlaten. Op 2 maart werd daartegen beroep aangeekend bij de Raad van State die zich echter onbevoegd verklaarde. Op dinsdag 12 april werd Kojo in zijn woning gearresteerd en in de Leuvense Hulp-gevangenis opgesloten. Gealarmeerd door Kojo's verloofde, met wie hij binnenkort ging trouwen, hielden een twintigtal jongeren 's anderendaags een protestactie voor het Leuvense stadhuis. Daarbij werd een petitijel verspreid

Oikonde

Oikonde is dringend op zoek naar studenten-vrijwilligers die een bijdrage willen leveren in de begeleiding van kansarmen. Dat kan door als vrijwilliger een gemeenschapshuis van Oikonde te betrekken en daar samen met kansarmen een "thuis" op te bouwen. Je bent mischien op zoek naar een kot voor volgend jaar en mischien wil je eens iets anders, op een zinvolle manier samenleving. Dan is zo'n Oikonde-huis echt iets voor jou. Meer informatie: Oikonde-sekretariaat, Tiensevest 17, 3200 Kessel-Lo, ☎ 016/22.96.13.

Direkteur Studentenvoorzieningen Jan De Vuyst

"De studenten moeten het beleid mee bepalen"

Jan De Vuyst voelde er zich niet goed bij dat Veto hem om een interview verzocht: enerzijds omdat dat volgens hem meespeelt in een personaliseringstendens die hem niet echt bevalt, aan de andere kant ook omdat hij zichzelf een "ambtenaar" vindt die gewoon zijn werk doet, de besluiten uitvoert. Maar als directeur van de Dienst Studentenvoorzieningen - die nu sinds een tijdje al gevestigd is in het gerestaureerde Van Dalekollege - is hij toch wel een belangrijke figuur, niet in het minst voor de studenten zelf. Daar komt nog bij dat hij vanuit zijn functie deel uitmaakt van de Hoge Raad voor Studietoelagen en voorzitter is van de Raad van Beheer van Alma. Die verschillende functies zorgen ervoor dat De Vuyst soms verschillende belangen moet dienen en verschillende opinies moet zien te verzoenen. Takt is hierbij zonder twiffel essentieel, takt en voorzichtigheid: twee eigenschappen die hem ook bij dit interview typeren.

Veto: Uw aanstelling tot directeur van Studentenvoorzieningen viel samen met de verhuizing van de diensten van de Bogaardenstraat naar het Van Dalekollege. Tegelijk zijn die diensten ook meer naar buiten getreden.

De Vuyst: «Het samenvallen van mijn aanstelling en de verhuizing is natuurlijk louter toeval. De bundeling van de diensten is alleszins goed, en de ligging van het Van Dalekollege in de "mortelzone" - centraal tussen de verschillende kampussen - is ook perfect. Deze ligging heeft een gunstig effect op de bekendheid van de diensten.»

«Het is immers belangrijk dat de personen die de diensten nodig hebben, weten dat die bestaan. Sommige mensen komen pas zeer laat te weten welke diensten er bestaan, in eerste of tweede licentie. Je moet een soort van Matthew-effect bestrijden: dat de mensen die het niet nodig hebben, niet het meest gebruik maken van de diensten. Maar je mag ook niet vervallen in 'Barnum-reklametoestanden'; het gaat niet om een product dat moet verkocht worden.»

De Vuyst is ook waarnemer op de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS), het beleidsorgaan dat zich met de sociale sector van onze universiteit bezig houdt. Deze Raad komt ongeveer maandelijks samen en voert discussies over het brede gamma van onderwerpen dat met de sociale sector te maken heeft. Deze Raad verdelgt ook het geld dat de universiteit jaarlijks kan of wenst uit te geven aan de sociale sector, en is op die manier van 'rucaal belang voor heel veel studenten, die het zonder dat geld heel wat moeilijker zouden hebben aan onze unif, of er gewoon niet zouden binnen-geraken. Denk maar aan studiebeurzen, de juridische dienst, de jobdienst, de studentendokter, enzovoort. In de RvS

verschillende initiatieven genomen worden die rechtstreeks te maken hebben met studentenvoorzieningen: de openingstoespraak van de rektor vorig jaar, de centrale keuken van Alma (een subsidie van 50 miljoen, een goedkope lening), ...»

«Er zijn zeker tekens dat de problematiek van studentenvoorzieningen daar gezien wordt. Ik hoop dat zo ook ons jaarverslag op de Raad van Beheer aanleiding geeft tot discussie: ik ben daar niet pessimistisch in.»

Veto: Houdt men RvS ook niet meer en meer in de gaten?

De Vuyst: «Ik vind het goed dat men weet wat er gebeurt, dat we een open huis politiek voeren. Ik vind het ook goed dat men kijkt naar wat er gebeurt. Als dat dan bijvoorbeeld resulteert in het aanbieden van een gebouw zoals het Van Dalekollege aan studentenvoorzieningen, dan vind ik dat niet zo negatief. Het toont dat men de sociale voorzieningen belangrijk vindt.»

«Ik vind het daarom ook belangrijk dat we na zoveel jaren met een gedetailleerd jaarverslag naar buiten treden. Daarin wordt naast het budget ook het social profit bekeken: wat gebeurt er met het geld.»

Veto: U noemt zichzelf een draaischijf, een tussenfiguur. Plots verschijnt er dan in Veto een brief van u die al dan niet gepubliceerd mocht worden, en later wordt er dan naar u uitgehaald in een andere publicatie.

De Vuyst: «Ja, dat is mijn lot, vrees ik. Het feit dat men het de moeie vindt om van mij een interview af te nemen, vind ik op zich al griezelig genoeg. Ik denk dat mijn job een ambtenarenjob is. Ik ben geen politieke figuur: de politiek wordt gevoerd door de voorzitter Studentenvoorzieningen en door de RvS. Het is mijn job om uit te voeren. Ik ben geen politicus, geen publieke figuur: ik vind het niet prettig dat er een interview wordt afgenomen.»

Veto: U bent toch meer dan een ambtenaar. De concrete uitvoering van besluiten kan toch op heel verschillende manieren gebeuren.

De Vuyst: «Uitvoeren betekent proberen te luisteren naar wat er geformuleerd wordt, door diegenen die de politiek bedrijven, en in eer en geweten proberen een tussenpositie te vinden die recht doet aan iedereen. De subsidiëring van studentenorganisaties is één probleem, de subsidiëring van Alma bijvoorbeeld een veel groter: de RvS subsidieert Alma voor 90 miljoen - dat is één derde van hun totale inkomsten. Daarbij is het mijn taak om enerzijds als voorzitter van de Raad van Beheer van Alma de vzw te verdedigen, waar ik anderzijds als directeur studentenvoorzieningen een besparingsbegroting moet opstellen met minder subsidies aan Alma. Daarbij is het noodzakelijk dat er een coherente en loyale koers gevaren wordt. Of dat nu via mijn persoonlijkt moet gebeuren is verder niet zo belangrijk, maar de werking nu lijkt aanvaardbaar.»

Veto: U bent op RvS officieel maar waarnemer, maar als directeur bent u tegelijk ook verantwoordelijk voor de uitvoering van de besluiten, u bent ook verantwoordelijk voor de personeelsfractie. Die personeelsfractie zou tegelijk ook een brug moeten zijn tussen het academisch personeel en de studenten. Is dat onder uw beleid in een of andere zin geëvolueerd?

De Vuyst: «Het personeel houdt een voorbereidende raad: ongeveer een week voor de Raad worden met die mensen gezamenlijk de dossiers doorgenomen. Daar proberen we dan naar de meningen van de verschillende mensen te luisteren. Als er geen consensus is in de groep, dan is de afspraak dat het niet zo is - niet, ik druk erop - dat er in bloc gestemd wordt. Er is dus geen soort kadaver-discipline. Nu, toen ik begin

1987 begon zijn er inderdaad een aantal stemmen geweest, waar elk personeelslid gelijkaardig stemde. Dat wakt blijkbaar bij een aantal mensen de indruk dat er daar afspraken zouden gemaakt zijn.»

Verwaring

Veto: Bij echt fundamentele onderwerpen wordt er toch in groep gestemd, bijvoorbeeld de begroting.

De Vuyst: «De stemming vijf tegenover tien, komt, als je naar de feitelijkheid kijkt, inderdaad nogal eens voor. Maar de interpretatie die daar traditioneel aan gegeven wordt - het en bloc stemmen en het zoeken van coalities - is wat te paranoïde. Ik geloof helemaal niet in overleg tussen de academische fractie en de personeelsfractie. Het kan natuurlijk zijn dat bepaalde groepen mekaar vinden, maar men stemt op basis van dossierkennis en beoordeling van het probleem.»

Veto: Die stemming 5/10 duidt toch op een verwaring van de inspraak van de studenten.

De Vuyst: «Ik weet niet of dat zo moet begrepen worden. Neem als voorbeeld nog maar eens de jammerlijke besparingen. Ik neem aan dat ik als student wel zou begrijpen dat er een feitelijkheid is: wij kunnen het ons niet permitteren om een deficit van 30 miljoen te hebben. Maar tegelijk kan ik er ook inkomen dat men dan principieel niet wenst te stemmen voor een begroting die wel in evenwicht is, gewoon om duidelijk te maken dat er een probleem is. Een nee-stem kan zo meer betekenen dan 'ik ben volstrekt tegen iets'. Een 'ja' kan ook vele betekenissen hebben. Je moet dat zeer genuanceerd bekijken.»

«De basisinstelling van de drie groepen op de RvS is verschillend, en dat is een goede zaak. De personeelsfractie is heel direkt betrokken bij bijvoorbeeld besparingen: als er bespaard moet worden, dan zijn dat concrete besparingen op hun werk. Minder poetspersoneel in residenties betekent dat de anderen harder moeten werken. Dat is iets heel anders dan besparingen voor studenten. Hier betekent het dat een aantal mensen meer geld gaan moeten betalen, in het extreme geval dat voor sommigen de studies te duur gaan worden. Dat is een heel andere observatie.»

Veto: Beschouwt men de studentenfractie als een groep waar je ook voorstellen kan verwachten, of is het alleen een drukingsgroep?

De Vuyst: «Ik hoop dat de studentenfractie de twee doet.»

«De studentenfractie heeft de ultieme taak het beleid van de sektor mee te voeren. Ik hoop dat bij bijvoorbeeld de discussie rond het jaarverslag de studentenfractie zich opwerpt als groep met ideeën over het goed van de sektor, want dat is haar taak. Het is toch sterk dat zowel in de Raad voor Studentenvoorzieningen als in de Raad van Bestuur van Alma één derde van de zetels in handen van de studenten is, één derde in handen van het personeel, en één derde academische of bestuurlijke overheid. Dat is een enorme verantwoordelijkheid, en er zijn weinig bedrijven waar dat zou

kunnen. Als de studentenfractie zich alleen ziet als drukingsgroep, heeft ze maar de helft van haar taak vervuld.»

Plakken

Veto: Als direkteur Studentenvoorzieningen volgt u waarschijnlijk wat er in het studentenmilieu gebeurt. Wat denkt u over de dingen die er nu aan het gebeuren zijn rond Loko?

De Vuyst: (het interview had donderdagmiddag plaats, vóór de laatste OAV) «Ik ben bezorgd. Ik ben heel ongerust: ik vind het erg belangrijk dat er op de een of andere manier een gemeenschappelijk standpunt door de studenten kan worden ingenomen. De ervaring van het verleden heeft geleerd dat het opdelen van de studenten niet zo efficiënt is. Ik hoop dat men er in slaagt een zogenaamd representatief orgaan te vinden, of te behouden, of te creëren, waarin een soort van consensus kan ontstaan ten aanzien van wat studenten willen.»

«Nu kan je representativiteit op duizend en één manier operationaliseren. In het verleden was dat 'I kring, I stem', daar zijn bepaalde kringen ontvreden mee - dat begrijp ik. Men kan representativiteit ook op een heel andere manier operationaliseren: daar ligt volgens mij het hele probleem. Ik ben geen voorstander van het een of het ander, ik hoop alleen dat men eruit geraakt.»

«Ik luister naar verschillende mensen en probeer in de mate van het mogelijke geïnformeerd te zijn over wat er leeft. Uit wat er gebeurt, moet ik dan wel mijn conclusies trekken: ik ben geen directeur voor linkse studenten, of voor rechte studenten: ik werk voor de democratisering van de universiteit, en dat iedere student aan de unif die voorzieningen kan vinden die hij nodig heeft.»

Walter Pauli
Koen Van Muylem

Essay-wedstrijd

Op een knusse literaire avond in het Stuvorke week woensdag heeft de Universiteits Werkgroep Literatuur de uitslag bekend gemaakt van haar eerste essaywedstrijd. Winnaar werd Marc De-onckheere met een essay over de vrouw in de poëzie van Hugo Claus, getiteld "Zij is de vogellijm". Hij krijgt er 10.000 BF voor. De tweede prijs (5000 BF) was voor August Thyry's "Delphi Revisited", en Toon Walschap werd bekroond met de derde prijs (3000 BF) voor het essay "De man alleen" over Cesare Pavese. De jury, onder voorzitterschap van Hans Devroe, vond dat de kwaliteit van de ingezonden werken (13 geldige) behoorlijk hoog was en dat het initiatief zeker geslaagd was. Een essaywedstrijd is een zeldzaamheid, zeker vergeleken met wedstrijden voor poëzie of kortverhalen. Vandaar dat de Werkgroep Literatuur ook volgend jaar een essaywedstrijd zal uitschrijven.

De prijzen werden uitgereikt door mevrouw Roos Van Hove, Schepen van Kultuur van de Stad Leuven. De bekoonde werken zullen gepubliceerd worden in het tijdschrift Wel. Informatie: Hans Devroe, Kapucijnenvoer 67

c.v. FOTEXCO s.c.

Voor al uw typwerk
op professionele wijze

FOTEXCO
Blijde Inkomststraat 46

3000 Leuven

☎ 016/22.25.65

Kopiëren en inbinden van thesissen in 24 uur

Social Profit

Veto: Wordt RvS au sérieux genomen, bijvoorbeeld bij de Raad van Beheer?

De Vuyst: «Ik merk dat er de laatste tijd

Poëzie in Vlaanderen 1945-1955

“Mijn lichaam is een stad waar ik niet woon”

Onder de titel *Wij bloeien maar bloeien vergeefs* werd vorige week in het Erasmushuis een tentoonstelling over de poëzie in Vlaanderen tussen 1945 en 1955 geopend. Professor Hugo Brems en doktor Dirk de Geest willen daarmee een beeld ophangen van de poëzie, de literaire tijdschriften en het literaire leven uit de naoorlogse periode, met als achtergrond de toenmalige politieke en literaire actualiteit. Aansluitend bij de tentoonstelling verscheen bij Acco een boek waarin van jaar tot jaar de herleving van de Vlaamse letterkunde in de betreffende periode wordt belicht, en waarin naast essays over poëzie ook gedichten worden gebloeit: een keuze die tot meer lektuur aanzet. Een mooie reeks oorspronkelijke getuigenissen van de toenmalige hoofdrolspelers in het literaire leven sluit het boek af.

Een en ander is het resultaat van een onderzoek binnen de Afdeling Nederlandse Literatuurstudie en van een werkkollegie met licentiëstudenten. Samen met hen bedachten de initiatiefnemers het concept, brachten zij een indrukwekkende materiaalverzameling bijeen, en schreven zij de begeleidende teksten. Brems wenst daarbij geen aanspraak te maken op volledigheid of op het brengen van nieuwe inzichten. Het project wil een historische dokumentatie zijn waarin de naoorlogse periode wordt gereconstrueerd. En daarin is men meer dan geslaagd.

Repressie

Na de tweede wereldoorlog staat het westen voor een nieuwe tijd. Mensenteel wreedheden zoals de uitroeiingskampen hebben nagenoeg alle waarden vernietigd en plaatsgemaakt voor een geestelijke leegte. De heersende filosofie is die van het existentialisme (Sartre, Camus): het leven op zich is absurd, maar men kan het een zin geven door de eigen daden (*les actes*). Het is tegen die opvattingen, en de (inter)nationale actualiteit uit die jaren dat het literaire leven wordt geprojecteerd. Zo wordt een verhelderend beeld geschetst van het klimaat waarin de naoorlogse dichter ademt, en uiteindelijk ook schrijft.

Ook die literatuur wordt gekenmerkt door de ervaring van leegheid en een ontzuivering tegenover het onwereldse geschied van voor de oorlog. Het is zulk een gevoel dat Hugo Claus vertolkt in het vers "Wij bloeien maar bloeien vergeefs" (*Tancredio infrasonic*). Tegelijkertijd hervindt de literatuur haar roeping: zij moet een vooraanstaande rol vervullen bij de heropbouw van de maatschappij. Een groot aantal nieuwe literaire (jongeren)tijdschriften ziet het licht. Daarin, en ook in kranten en weekbladen, wordt druk gedebedeerd over de rol van de kunstenaar in de nieuwe werkelijkheid. De discussies betreffen de politieke nasleep van de oorlog (heel wat auteurs worden getroffen door de repressie: de Pillecyn, Claes,...) en de verhouding tussen gelovigen en vrijzinnigen, een tegenstelling die onder andere tot uiting komt in de polarisering van de tijdschriften.

In de discussie over de literatuur zelf is vooral het "jongerenprobleem" aan de orde. Zowel gevestigde als piepjonge, kleine tijdschriften gaan op zoek naar sporen van jong dynamisme. De vaststelling dat de Vlaamse poëzie in een sukkelstrategie zit is daar overigens niet vreemd aan. Jan Walravens, heftig tekeer gaand tegen het vooroorlogse formalisme en de kleinburgerlijkheid, werpt zich op als de spreekbuis van de nieuwe generatie.

Bij dit alles mag men echter niet het oog verliezen, dat de 'nieuwe poëzie' zich pas in 1948 voor het eerst manifesteert, wanneer Remy C. van de Kerckhove zijn *Gebed voor de kraaien* publiceert. De eerste naoorlogse jaren worden gekenmerkt door een poëzie die men 'neo-klassicistisch' noemt. Men baseert zich daarbij op een fundamentele harmonie van inhoud en vorm, zodat van een breuk met de vooroorlogse traditie geen sprake kan zijn. Tekendend daarvoor zijn de staatsprijzen, die telkens naar gevestigde auteurs zoals Jonckheere, Bursens en Roelants gaan. Breukjaar is hier 1954: Claus krijgt voor *Een bruid in de morgen* de Staatsprijs voor Toneel.

In 1949 stichten Walravens en van de

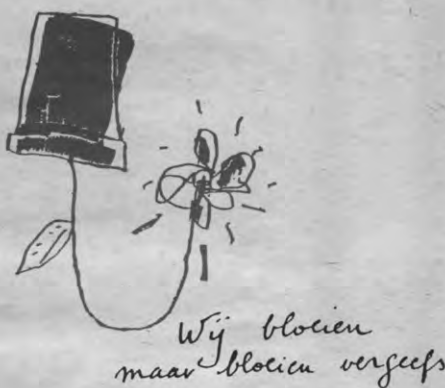
Kerckhove het modernistische tijdschrift *Tijd en Mens*. Tot de redactie treden onder andere Bontridder, Boon en de nog piepjonge Claus toe. Het tijdschrift zet zich sterk af tegen de traditie en zoekt aansluiting bij de internationale avantgarde (het Sartriaanse existentialisme en het surrealisme worden bijvoorbeeld tekenend voor de poëzie van de jonge Claus). Waarden worden afgewezen en maken plaats voor een chaotisch levensgevoel. In het eerste nummer schrijft van de Kerckhove: "Het is er ons in de eerste plaats om te doen de jeugd aan het woord te laten, die in 1940 twintig jaar was en niet door professoren maar door de oorlog opgevoed werd. *Tijd en Mens* wordt dus het spiegelbeeld van een reactie, het antwoord van een generatie op de kleinburgerlijkheid, de corruptie en de wreedheid (...)". Niet enkel de

literatuur (esthetiek) is dus van belang, ook de etiek speelt een rol. De 'mens' staat centraal, wat op zich niets nieuws inhoudt, ware het niet dat hij nu verbonden wordt met de 'tijd': de mens als statisch en onveranderlijk gegeven wordt afgewezen. *Tijd en Mens* wordt opgeheven in 1955. Het entoesiasme is rond die tijd zoek, het tijdschrift heeft zijn baanbrekende rol van vernieuwer ruimschoots vervuld. De periode van de eigenlijke experimentele poëzie, gekentree rond tijdschriften als *De Meridiaan* en *Gard Sivik* (Snoek, Pernath) vangt aan. Het etische aspect van *Tijd en Mens* wordt overboord gegooid. Blijft nu nog de zuivere woordkunst, een strikt talige poëzie.

Kleinzielig

Een mooie aanvulling op de tijdschroniek zijn een kleine twintig getuigenissen van de voornaamste auteurs uit die periode, en die de vele documenten, brieven en handgeschreven teksten (bijvoorbeeld 'de kleine eva uit de kromme bijstraat' van Boon) die de tentoonstelling zo rijk maken, enigszins dienen te vervangen. Niet elke schrijver brengt het er even goed van af. Ruyslinck heeft het nogal gefrustreerd over zijn poëtische jaren en Bert Decorte zegt niet veel meer dan dat hij en de boek van 200 bladzijden over zou kunnen schrijven. Hij waant zich een vergeten dichter (en wat dat betreft

POEZIE IN VLAANDEREN 1945 - 1955

mocht hij wel eens gelijk hebben) en geeft al evenzeer zijn frustraties te kennen. Mooie bijdragen schreven Claus (die zichzelf voortdurend parodieert en een hele stal Claus-clichés tentoonspreekt) en een gevoelige Christine D'haen. De opmerkelijkste tekst is evenwel die van Ben Klein, die in een kleinzielig briefje laat weten dat hij aan Brems' 'vertoning' niet wenst deel te nemen: "Het heeft toch geen zin een gedicht (...) uit de entiteit van een tijdschrift te sleuren!" Hij ondertekent met Ben E. Klein, *Experimenteel*. De enige die zijn jeugd is trouw gebleven?

Na het bekijken en lezen van al dit fraais wilden wij ons eigenlijk niet

opwinden over de schandelijke prijs van het boek (635 frank, tijdens de tentoonstelling gelukkig iets goedkoper), maar het mag toch gezegd worden dat zulk bedrag zelfs de sterk geïnteresseerde niet meteen tot kopen aanzet. Maar het zal toch wel weer niet voor de studenten bedoeld zijn zeker?

John Reyniers

Wij bloeien maar bloeien vergeefs in het Erasmushuis (L&W), tot 6 mei. Open alle werkdagen van 10 tot 18 u., op zaterdag en zondag van 13 tot 17 u. De titel van dit artikel is een vers van Albert Bontridder.

“Pan” door De Tijd

Pretentieloos amusement

Er is iets aan de hand met De Tijd, de nu bijna één jaar oude fusie van Akt-Vertikaal en De Witte Kraai. Waar het motto vroeger was *Hier Wordt Niet Gelachen en Dit Is Kunst*, heeft Lucas Vandervorst zich nu vergrepen aan een komedie, *Om Te Lachen* dus. Die komedie, *Pan*, mag er als komedie best wezen: een mooi scènebeeld, vlot akteerwerk, een plot met vaart erin, toegankelijk. Een feest bijna, was het niet dat je met het gevoel blijft zitten van "dit is te mooi, deze mensen zijn net iets te lief voor mekaar, dit eindigt te goed." *Pan* is naïef in zijn geloof in de goedheid van de mensen en de inschikkelijkheid van alles wat die mensen overstijgt, maar los daarvan: een *schoon* stuk.

'Schoon' is wel de meest gepaste omschrijving, want het stuk is naast mooi ook op en top Vlaams. De lokatie, een dorpie aan zee, lijkt weggeplukt uit Streuvels of een andere heimatter. De personages (een bokkehouder, de pastoor en de onderpastoor, de koster, ...) kon je ook in *De Paradijsvogels* en dergelijke zien flanerend. Het taalje is een soort gekuist Vlaams, dat het - vrees ik - vooral in Nederland erg goed gedaan zal hebben, kwestie van nog maar eens de clichés over dat volkje beneden de Moerdijk te bevestigen...

Pan is een van de twee 'geesteskinderen' van de inmiddels geheel en al vergeten Charles Van Lerberghe, een Gents auteur en romantikus. Heel zijn leven heeft hij geschipperd tussen een net burgerleven - zoals het hoorde - en het losbandig bestaan van een dichter - wat hij wilde. In *Pan* leeft hetzelfde verlangen, al was Van Lerberghe zich bewust van de praktische problemen.

De plot van *Pan* is niet zo alleraardig: op een dag duikt de jonge Don Pan op uit zee, en schaakt de dorpschone. Konsternatie alom, temeer daar beiden meer dan eens naakt gesigleerd worden in de boskes. Die dorpschone (gespeeld door een wulpse Antje De

Boeck) is aanvankelijk de enige die met Pan kan opschieten, en die zijn levenswijze ('terug naar de natuur') goedkeurt. De rest van het dorp - op haar ouders na - keuren zijn gedrag af, en er komt een raad van wijzen samen om te overleggen wat er te doen staat.

De vergadering van die raad van oudsen is een heerlijk stukje toneel: er staan typepjes op scène, het realisme is mijlener zoek, de taal is al's behalve echt, en toch geniet je van wat er zich afspeelt.

Het zijn dan ook Vlaanderens topaktors die hier verenigd zijn: Ludo Busschots, Warre Borgmans, Vic De Wachter, Bob de Moor, ... De discussie gaat er eerst over of Pan dan wel God of de Duivel is, maar later gaat het vooral over zijn levenswijze. En wat voorspelbaar was, gebeurt ook: waar iedereen de naaktloperij aanvankelijk afkeurt, groeit stiltoeren het aantal bekeerden (zelfs de koster gaat relatief snel uit de kleren), tot je helemaal op het einde een Blijde Inkomst mee-

maakt van Pan en zijn bruid.

Het zal wel aan slechte wil liggen, maar hier gaat Vandervorst te ver: je lost hoegenaamd niets op door al het oude overboord te gooien, terug naar de natuur te keren en met zijn allen van mekaar te gaan houden. Daarvoor is de wereld én de mens te complex, en te teveel gebeurd in het verleden. Het is maar te hopen dat Vandervorst geen stellingen wou poneren en/of bewijzen met dit stuk, en dat het inderdaad - zoals de meerderheid van de recensies stelt - "pretenteloos amusement" is. Kijken maar dus, en niet te veel denken.

Koen Van Muylen

Pan door De Tijd is te zien op woensdag 27 april in de Stadsschouwburg.

Germania: kleine kring in wording

Van jaar tot jaar verlopen de Germania-verkiezingen in een grotere sereniteit en glijden zij telkens met vluchtiger geruisloosheid voorbij. Een en ander heeft vast wel te maken met het gestadige ontvolken van deze studierichting, en een toenemend imbibilisme dat zowat de gehele studentenpopulatie lijkt te kenmerken: er komt dus ook maar één ploeg meer op - of erger nog: het wordt nu al moeilijk om een ploeg samen te krijgen. Ondanks deze fundamentele handicaps kon het toekomstige presidium zich op *election-day* verheugen op een opkomst van zowat één derde van het aantal germanisten, wat de bedreovende cijfers van voorgaande jaren enigszins goedmaakt.

Als of er geen vuilte aan de lucht was, vond één week voor de verkiezingen een eerste vergadering voor kandidaat-presidumleden plaats. Nadat de in de wandelgangen reeds tot stand gekomen taakverdeling was vastgelegd, kwam het gezelschap tot de pijnlijke vaststelling dat voor de posten Germanië, de Literaire Wedstrijd en Sociale Raad geen geëngageerde zielen waren komen opdagen. Op de valreep voor de verkiezingen kon het Germaantje toch nog aan twee bereidwilligen worden toever-

trouwd, terwijl voor de Literaire Wedstrijd volgend jaar een werkgroep zal worden opgestart. Sociale Raad bleef een probleem, met als resultaat dat die plaats gewoon niet op het stembiljet voorkwam, een *detail* waar de argeleze kiezer waarschijnlijk niet eens iets van gemerkt heeft.

Na de 'stembusslag' werd iemand uit de eerste kandidatuur bereid gevonden om Germania op Sociale Raad te vertegenwoordigen. Dat deze persoon niet door de germanisten werd verkozen maar geen beletsel zijn, gezien er toch niemand was die het wou doen. En indien die sociale afgevaardigde bij de eksams zou sneuvelen, zal Werner Van den Bergh (meteen de preses voor volgend jaar) zijn plaats innemen. Wij horen evenwel dat dat niet nodig zal zijn.

Het programma voor het volgende akademiejaar parasiteert in niet geringe mate op dat van het jaar daarvoor. Het spreekt vanzelf dat op dit vlak dan ook geen grote wijzigingen te merken vallen. Om het probleem van de dalende inschrijvingscijfers op te vangen wordt

gepleit voor een L&W-presidium waar gemeenschappelijke standpunten worden ingenomeren en overkoepelende activiteiten in grote lijnen worden uitgespeeld. Germania zelf dient haar enigszins geschonden imago (bijvoorbeeld van *kulturele kring*) wat op te krikken: "het lijkt ons vrij absurd dat Ekonomika furor maakt met poëzie-avonden e.d., wat toch duidelijk tot ons terrein zou moeten behoren." Daarbij wordt ook gewezen op de magere opkomst voor het literaire debat dat enkele maanden geleden plaats vond. Verder zouden de profren, die over het algemeen weinig of geen interesse voor de kringwerking betonen, tot een iets actievare houding moeten worden aangespoord.

Als 'kleine kring in wording' loopt Germania meer en meer het gevaar door de grote kringen over het hoofd te worden gezien. Binnen Loko gaat de kring uit van het demokratiseringsprincipe, dat zij dan ook binnen alle *geledingen* van Loko wil toegepast zien. Men wijst daarbij op de voorstellen voor gewogen en gedifferentieerd stemrecht, waar de OAV zich enkele maanden lang over gebogen heeft, en die voor kleine kringen een ernstige benadeling in de besluitvorming inhouden.

Tot slot mag nog worden opgemerkt dat de volgende kursusedienst er aan denkt een cursus voor Porteman-tweede-kan te maken, op basis van de notities van de prof. En dat is iets waar geen mens rouwig om kan zijn.

John Reyniers

Ploeg ABC scheerde de economen een "charmante managementlook". Kop eraf? (Foto Hendrik Delagranghe)

Ekonomika's stembusslag

Geen gezeur: preses afschaffen

Wat gaat de tijd toch snel. Het jaar is nog maar amper begonnen en men houdt er alweer mee op. Terug verkiezingen in de kring. Vorige donderdag mochten de economen naar de stembus, of beter de Ekonomika-leden, want in deze kring is het de gewoonte dat alleen mensen met een lidkaart mogen meestemmen. Men haalde het kworum - de helft van de 2439 leden - en de stemming was dus geldig. Hans Cools, ook dit jaar binnen de kring actief, mag zich volgend jaar preses noemen. Hij wist de mensen aan zijn kant te krijgen in een grootse, met grof geld gesponsorde campagne.

Slechts twee ploegen bij Ekonomika dit jaar. Bijzonder weinig eigenlijk. Je had eerst en vooral Ploeg Hans, met Hans Cools, iemand die het erg goed meent met Ekonomika, een beetje idealistisch ook, maar niet direct een charismatisch presesfiguur. En verder Ploeg ABC, een lolploeg - laat daarover geen misverstand bestaan - maar toch wel aardig georganiseerd.

Koeien

Met z'n tweeën hielden zij de economen een hele week in de ban. De campagne was weer eens zo'n echte mammoetorganisatie, zoals je ze tijdens het jaar nog zelden tegenkomt. Ploeg Hans bijvoorbeeld hield de Dekenstrat verscheidene dagen keersvrj, en organiseerde daar dan ondermeer een wereldrekdrepping 100 meter bier drinken. Hierbij was het de bedoeling dat 1400 studenten tegelijkertijd een pint ad fundum dronken. 1400 pinten dus, die stonden opgesteld in een 100 meter lange rij. Het lukte ze in dertien seconden, een snelle tijd. Ploeg Hans haalde met deze stunt dan ook de voorpagina's van drie Vlaamse kranten.

Ook ploeg ABC had een gevulde kalender. Wij herinneren ons ondermeer een Tyrolerkantus, waar je bij een steve pint naar een vuzigje Tyrolerfilm kon kijken, of het vertonen van een sportklassieker als Gent-Wevelgem op groot scherm. Naar verluidt was ABC op het parkoers van Gent-Wevelgem zelfs in koeien van letters 'Stem ABC' gaan kalken in de hoop dat het te zien zou zijn in de TV-reportage.

Aandelen

Van enige diepgang was er in deze campagne echter weinig sprake. Een debat, waarop 'de kiezers' van de ploegen vragen mochten stellen, werd vogens gebrek aan belangstelling afgelast. Er was maar een handjevol mensen komen opdagen. Ploeg Hans verwees ons voor hun programma dan naar hun

extra-editie van de Financiële Economische Tijd. Daarin lezen we veelere hoe de verschillende posten binnen de ploeg verdeeld waren, dan dat er geprobeerd werd de toekomstige werking duidelijk te stellen. Hans Cools geeft ook toe weinig nieuws in huis te hebben. Ach, alles draait goed, en zo willen we het houden. Men wil wel de activiteiten iets meer diversifiëren. Meer naar de jaren toewerken en de mensen daar motiveren, al blijft het presidium natuurlijk verantwoordelijk.

Een lolploeg kan dan soms voor de nodige oppositie zorgen en het toekomstige presidium het vuur na aan de schenen leggen. Het presesschap is immers een niet te onderschatten opdracht en je kan maar beter stevig in je schoenen staan.

Maar ABC - wat de afkorting zou zijn van Alles Behalve Cools - bracht maar weinig bij in de discussie. Ze deed, naar het voorbeeld van een bekende Italiaan en gestoefd met een heuse prospectus, een openbaar bod op de aandelen van Ekonomika. Met hun meerderheidsparticipatie zouden ze minder rendabele structuren als het presesschap gewoon afschaffen en het dividend zou voor het eerst sinds jaren terug de hoogte ingaan. Men zou de overpopulatie in eerste kandidatuur bestrijden en de stress in tweede licentie verlagen. Kijk. Zo simpel is het. Dat we daar zelf niet zijn opgekomen...

Weer niks!

Ploeg Hans heeft het bij de verkiezingen donderdag dan uiteindelijk gehaald. Hij vertelt ons achteraf dat hij begin februari al aan de samenstelling van zijn ploeg was begonnen werken. En dan sponsors zoeken, voor, alles bij elkaar, heel wat meer dan honderdduizend frank. Rijk is hij aan zijn campagne echter niet geworden. Al was alles nog niet helemaal uitgeteld, het zag er naar uit dat men zelfs enkele duizenden franken verlies zou doen.

Maar dat had de ploeg er wel voor over. Men had in die laatste veertien dagen - waarin men gemiddeld amper vier uur per dag had geslapen - heel wat ervaring opgedaan. Want het is natuurlijk heel vaak improviseren: waar kunnen we dit of dat vinden, en hoe kunnen we er binnen het uur aan? En verder, vertelt Hans ons nog, leer je elkaar dan pas echt goed kennen. Je wordt één grote groep, één grote vriendenkring. Heeft u nog geen zin in het presesschap?

Donderdag was er ook de laatste Open Algemene Vergadering van de Leuvense Studentenkoepel (zie het verslag op pagina 1). Zou Ekonomika tot die koepel willen toetreden nu de grote kringen meer stemmen gekregen hebben? De kersverse preses had op onze vraag nog niet direct een antwoord klaar. Daar moest eerst nog binnen de kring over gediscussieerd worden. De houding van ploeg Hans zou echter niet erg verschillen met die van het huidige

presidium en Hans acht het dan ook weinig waarschijnlijk dat men zou willen meedoen nu het voorstel van de Superraad niet werd aanvaard.

Laten we hopen dat hij zich vergist.

Jan Van der Linden

Spannende strijd bij VTK

Twée bulldogs en een outsider

Rond deze tijd van het jaar maakt zowat elke Leuvense studentenkring plaats voor verkiezingen, en De Vlaams Technische Kring (VTK) van de burgerlijke ingenieur: maakt op die regel geen uitzondering. Jaarlijks staan een pak entoesiaste VTK'ers - al dan niet verdeeld over verschillende ploegen - te springen om presidiumlid te worden. En dit jaar belooft de strijd best spannend te worden, want meer dan één valabele ploeg dingt naar de gunst van de kiezer.

Het is bij het VTK bijna een traditie geworden dat het presidium voor het volgende jaar is samengesteld uit een kern van huidige presidiumleden, aangevuld met nieuwelingen uit het tweede en het derde jaar (het laatste en voorlaatste studiejaar dus).

Deze keer zijn uit het huidige presidium twee ploegen ontstaan. The Turbo Team (TTT) heeft hoofdzakelijk mensen uit het derde jaar gerekruteerd, en achter Buttons & Co hebben zich vooral tweejaarss geschaard. Bovendien is er de ploeg Alaaf, een ploeg die bijna helemaal uit nieuw bloed bestaat en die de indruk geeft van de verkiezingspropaganda serieus werk te willen maken. En tenslotte zijn er zoals elk jaar enkele lolploegen, die enkel voor het plezier de 2500 fr subsidie die het VTK aan elke ploeg geeft, in affiches en konfetti willen omzetten.

Verzamelen

Jo Wevers, de presesandidaat van TTT, begon al in oktober met het verzamelen van mensen voor zijn ploeg. Die kreeg hij dan ook vrij vlug bijeen, zodat Koen Knoops, zijn konkurrent van Buttons & Co, in begin wel wat problemen had om zijn medewerkers bijeen te scharen. Uiteindelijk kreeg hij toch een volledige ploeg op de been. De kandidaat-vicepreses is bovendien een vrouw, een uniek feit voor een kring met slechts 10% meisjesleden. Misschien willen Buttons & Co hiermee hetzelfde effect bereiken

KRINGVERKIEZINGEN: LIDKAART-MANIE

Het algemeen enkelvoudig stemrecht verheugt ons reeds een dikke zestig jaren. Toegegeven, de vrouwen hebben er iets langer op moeten wachten.

Historia en Ekonomika hebben met elkaar gemeen dat zij blijkaar nog steeds niet van deze revolutionaire doorbraak hebben gehoord. Het cijnskiestelsel is er nog in voege. Zij die mee willen beslissen over hun toekomstige vertegenwoordigers, zullen eerst in de beurs moeten tasten. Zonder kringlidkaart heb je bij de verkiezingen niets in de pap te broeken. Presidiumvergaderingen en koepelreferenda houden de deuren eveneens gesloten voor de kaartlozen. De presesandidaten moeten daarenboven zelf lid zijn, en Ekonomika maakt het nog bonter: drie lidkaarten moet je er kunnen voorleggen om een gooi naar dat presesschap te kunnen doen.

Vaak wordt er geargumenteed dat enkel diegenen die een lidkaart kopen hun daadwerkelijke bereidheid tot engagement tonen. Een redenering naast de werkelijkheid, daar zelfs de kersverse Ekonomika-preses Hans in zijn verkiezingskrantje oproept tot actievere deelname: "Een nadeel van de groei van onze vereniging heeft te maken met de desinteresse en de ongemotiveerdheid van een deel van

haar leden. Velen worden lid omwille van de (financiële) voordelen die dit lidmaatschap met zich meebrengt, maar weigeren daarvoor iets terug te doen."

Historia voegde de lidkaartenregel pas in bij haar laatste statutenwijziging in februari van vorig jaar. Hun motivatie blijft eerder vaag: "Er ontpon zich een kleine discussie, die al snel uitgroeide tot een grote discussie over het al dan niet reële gevaar in het toekennen van stemrecht aan niet-leden." Uiteindelijk werd de statutenwijziging aanvaard. Onder dat gevaar begreep Historia het opkomen als kandidaat van tweede- en derdejaars tesisstudenten. Die kopen geen lidkaarten want enig materieel voordeel blijft voor hen uit, zodoende.

Gelukkig moet de enkel-ledenregel ietwat genuanceerd worden. Bij referenda en dergelijke tijdens het academiejaar zouden zelfs de kaartlozen hun zegje mogen doen. Maar toch dient die inspraak uitgebreid te worden die van de kringverkiezingen. Ook zij die vrij onverschillig staan tegenover de kringwerking - gesteld dat dergelijke apatie niet bij de leden zou voorkomen - moeten het recht krijgen hun stem te laten horen. Een recht op spreken is essentieel, zeker wanneer het gaat om de aanstelling van vertegenwoordigers van alle fakulteitsstudenten. (GC)

sterk stijgende lijn. Bovendien willen ze naast de grotere organisaties als het galabal en het Japanproekt ook aandacht besteden aan studentieke activiteiten.

Wel belangrijk is dat alle ploegen, de lolploegen inkluis, uit Loko willen stappen als 'voorstel 4' (de oprichting van een Centrale Raad en de invoering van het gewogen en gedifferentieerd stemrecht) er niet doorkomt. TTT denkt zelfs aan de oprichting van een alternatieve koepel.

Outsider

Ploeg Alaaf (nog een vrouwelijke kandidaat-vice-preses) lijkt iets te weinig georganiseerd om het groeiende VTK aan te kunnen. Ze zijn ingeval van een overwinning dan ook van plan wat bijkomende krachten bij de andere ploegen te ronselen. Maar Alaaf bekampt bovendien het commerciële karakter van TTT en Buttons, en hun bescheidener campagne kan bij velen op sympathie rekenen. Een belangrijke outsider.

Bij elke VTK-verkiezing is er ook het fenomeen van de lolploegen, telkens goed voor elk zes bladzijden nonsens in het kringblad Ireeë en voor het opfleuren van hen anders te saae verkiezingsdebat. Dit jaar zijn ze talrijk op komen dagen. Vier van hen hebben zich verenigd in De Groep - New Look - Jaak Neutraal - Seppuku. Ze komen met een Generale-story in het klein aandragen. Andere ploegen zoeken het meer in het zware studentenleven. Ze luisteren naar de welluidende namen van Equipe Cochon en Orgie Gratwiv. Maar ze zullen er niet wakker van liggen als ze dinsdagmiddag niet verkozen worden.

Ruben Decrop
Benoit Lannoo

k r i n g

VERKIEZINGEN

als de ploeg Kern drie jaar geleden, die met een vrouw als kandidaat-preses de verkiezingen wonnen.

Kommercieel

De campagnes van de beide ploegen lijken verrassend goed op elkaar. Buttons brengt een extra-nummer van de Financiële Economische Tijd uit en TTT komt met een eigen Turbo Magazine voor de dag. Beide blaadjes staan uiteraard bol van de reclame, al wordt er ook telkens plaats vrijgemaakt voor een programma. Jammer dat het ontspanningsspel uit het Turbo Magazine vorig jaar ook al door een verkiezingsploeg in Ekonomika werd gebruikt. Opvallend is ook dat de campagnes de steeds commerciële toer oegaan. De sponsoring wordt zo niet voor de eigenlijke werking gebruikt, maar gaat verlopen in gratis vaten en strooibijetten.

Ook inhoudelijk zijn de programma's van Turbo en Buttons kwasi gelijk. Voortgaan op het huidige élan van het VTK, want de werking van de kring gaat volgens beide ploegen de laatste jaren in

CLUB TRAVEL

TOFFE REIZEN AAN STUDENTENPRIJZE

- * Athene vanaf 10.800 fr.
- * Heraklion vanaf 11.310 fr.

incl. vlucht H/T, transf. H/T, 1ste en laatste nacht hotel met ontbijt!

Lic. A 1760 TIENESTRAAT 64 B, 3000 LEUVEN ☎ 016/20.22.24

DE KNUPPEL IN HET HOENDERHOK - Zelfs de kippen kunnen hun wekelijkse Veto niet missen. Alleen: die stomme beesten weten niet dat dat blaadje niet gelegd maar gemaakt wordt. Als het je iets zegt om te scharrelen tussen de beroemdheden van onze aarde is de job van fotograaf iets voor jou. Wanneer je daarentegen meer houdt van kakelen op een blad papier, moet u redakteur worden. Je kan bij ons ook iets oppikken over tekstverwerking en fotocompositie, en ook het nobele lay-out werk kan je van stok houden. Kortom: iedereen kan bij ons zijn ei kwijt. Leg ze.

Eksamens en pillenslikkerij

“De tijdsgeest is anti-medikamenteus”

Eind april, begin mei. De vogeltjes beginnen te fluiten, de zon laat zich nu en dan eens zien en de terrassetjes raken bevolkt. Dat is helaas ook net de periode waarin de student zich vooral binnenskamers moet ophouden, zijn cursussen moet openstaan en met fluorescerende stiftten de belangrijkste zinnestjes moet aanduiden. Soms wil dat alles echter niet zo vlot lukken. Juni nadert, het examen staat voor de deur en alles loopt in het honderd. Soms denkt die student dat in extremis te kunnen oplossen door pepmiddelen te slikken. Of dat al dan niet kan, daarover kan je meer te weten komen op de infoavond “To slijk of not to slijk” die het Medisch Centrum voor Studenten dinsdagavond organiseert. Prof. De Schepper leidt in, gevolgd door een paneelegsprek met de studentenartsen A. Degroote en M. Bracke. We voelden deze laatste even aan de tand.

Bracke: «Door zo'n informatie-avond willen we de discussie rond het gebruik van pepmiddelen een beetje loswaken. Principieel ben ik tegen het gebruik van dergelijke middelen. Maar aangezien er nu eenmaal geslikt wordt, moeten we er mee leren leven. We willen de studenten sensibiliseren, de problematiek bespreekbaar maken. We willen tegelijkertijd ook zeggen: als je slikt, slijk dan verstandig. Kom eerst eens bij ons langs en vraag advies. Een paar jaar geleden kwam het wel eens voor dat een student 8 captagons per dag slikt, zodat hij enkel in staat was om een week in bed te liggen. Als je achter de feiten aanloopt, kan je alleen maar oplat-werk doen. Wanneer je er op voorhand bij bent, kun je mistoestanden vermijden.»

Veto: De studiedruk zou de laatste jaren verhoogd zijn. Is ook het gebruik van pepmiddelen gestegen?

Bracke: «Er wordt de laatste jaren niet spektakulair meer geslikt. In '86 heeft de Werkgroep Exkamens, in samenwerking met de Dienst voor Studietoelagen, een onderzoek gedaan bij derdejaarsstudenten. Daaruit bleek dat het gebruik van medicamenten tijdens de examens geen spektakulaire vormen aannam. Momenteel hebben we alleen de cijfers van de raadplegingen. Er wordt misschien wel iets meer pep genomen dan vroeger. Toch slikt maar 1% gevaarlijk: studenten die 3 à 4 weken op captagon leven, niet slapen... 30 à 40% slikt af en toe iets, wat dan varieert van vitamines tot slaappillen. Deze laatste groep is iets toegenomen, maar het is zeker geen spektakulaire stijging. De studenten zijn de laatste jaren zelfs gezonder gaan leven. De tijdsgeest is eerder anti-medikamenteus.»

Veto: De gezondheidsmicrobe heeft dus ook de student te pakken?

Bracke: «Ja, je merkt dat wel. Er zijn ook minder geslachtsziekten, wat dan weer met de Aids-manie te maken heeft. De studenten zijn opnieuw een beetje

conservatiever aan het worden. Dat heeft ook zijn effect op het gebruik van medicatie.»

«Ook andere factoren spelen daarin een rol: sinds de ombudsmannen goed functioneren, worden heel wat paniekeracties voorkomen. Zij hebben een zeer belangrijke functie: ze staan dicht bij de studenten en kunnen zien wanneer er iets misgaat. Ieder jaar komen de ombudsmannen hier samen. We vragen hen om studenten door te sturen vóór ze eronder door gaan, om tijdig met ons contact op te nemen...»

Veto: Slikken eerstejaarsstudenten meer dan andere?

Bracke: «Nee, eerstejaarsstudenten slikken juist minder. Zij moeten het hele systeem nog een beetje leren kennen. Je zou misschien wel kunnen spreken van een lichte toename met de jaren. We ooit eens iets geslikt heeft, is geneigd om dat de volgende jaren ook te doen. We proberen eerstekenners er dus van te weerhouden om met pillen te beginnen. Wie al eens geslikt heeft, kan je moeilijk op andere gedachten brengen. Het doet iets, hè.»

Veto: Het levert hen dus meer voordelen op dan nadelen?

Bracke: «Het doet iets in die zin dat ze langer en frisser kunnen blokken. Mensen die serieus doorslikken, hebben het gevoel dat ze fantastisch geblokt hebben, maar tegelijkertijd kunnen ze op het examen de grootste stomiteit met de glimlach verkopen. Dat is het risico.»

«Ook de combinaties zijn zeer slecht. Wie pillen slikt, eet weinig, slaapt weinig... Daardoor is hij ook meer vatbaar voor allerlei ziektes. Dat is de keerzijde van de medaille.»

Veto: Is er een verschil tussen het slikgedrag van jongens en meisjes?

Bracke: «Meisjes grijpen eerder naar kalme- of slaappillen, terwijl jongens de “straffere” toer opgaan. Meisjes nemen zeer zelden captagon. Meisjes kunnen zich op dat vlak ook minder

permitteren. Ze zijn gevoeliger dan jongens. Ik heb al verscheidene keren meisjes compleet tilt zien slaan door het gebruik van captagon. Dat heeft in eerste instantie te maken met paniek: wie al in een panieksituatie verkeert en dan nog eens captagon gaat slikken, krijgt gegaanderd “boel”. Bovendien heeft het ook te maken met lichaamsgevoel: wie zwaarder is, kan meer verdragen. We zijn daarom ook strenger voor meisjes, we waarschuwen hen meer.»

Veto: Alternatieven als natuurvoeding, vitamines... levert dat iets op?

Bracke: «Het belangrijkste is een gezonde, gevarieerde voeding en veel lichaamsbeweging. Je moet het evenwicht bewaren tussen de intellectuele en lichamelijke inspanning. In het Sportkot worden er daarom tijdens de blok en de examens allerlei activiteiten georganiseerd.»

«Van die zogenaamde alternatieve middelen verwacht ik niet veel. We noemen dat meestal “dure gekoncentreerde voeding”. Die vitamines zijn zeer duur en de werking is hoegenaamd niet bewezen. Toch wordt dat veel genomen. Ouders stimuleren dat ook vaak: “Nem maar wat vitamentjes, want je moet je extra-goed voelen”. Dat heeft te maken met het gevoel dat men het zonder die spullen niet aankan. Ouders én studenten zijn bang voor een mislukking.»

Veto: Kan vrijen ook ontspannen werken?

Bracke: «Ja, waarom niet? Ik denk wel dat studenten minder vrijen tijdens de examens. Maar het kan zeker geen kwaad.»

Maak dat je moeder maar eens wijs.

Carla Rosseels

To slijk of not to slijk, over het nut van geneesmiddelen tijdens blok en examens. Dinsdag 26 april, Kleine Aula. 20.00 u.

Vrij symphonique

Volgende donderdag 28 april om 20.15 u concertteert in de Grote Aula het Orchestre Symphonique de l'Université Catholique de Louvain. Klassieke klanken van onze Waalse broeders dus. De avond staat trouwens in het teken van de verbodering van dit orkest met het Universitair Symphonisch Orkest van de KU Leuven. Op het programma staat werk van Edward Groeg, Joseph Haydn en Georges Bizet. Solist is Bernard Delire (cello). Het geheel staat onder leiding van Antonio Sapere.

Veto verwent z'n lezers met 20 vrijkaarten. U kan er één bemachtigen door in de loop van dinsdag het Veto-sekretariaat binnen te wandelen en er met radde tong en binnen de twee sekonden de woorden “Orchestre Symphonique de l'Université Catholique de Louvain” uit te spreken, achterstevoeren.

Vlekkeloos. Kwestie van uw Frans eens te testen.

26 AGENDA

Samenstelling: Jan Van der Linden

Maandag 25 april

- 20.00 u **VOORDRACHT** Leidinggeven en geweldloosheid, in UP, Jan Stasstr. 2, org. Basisgroep Geweldloze Weerbaarheid/IOT.
- 20.00 u **KONCERT** Openbare proeven van het Lemmensinstituut, met werk van Schumann en Chopin, in concertzaal in de Herestr. 53, ink. gratis, org. Lemmensinstituut.
- 20.00 u **KONCERT** Rum, in UZ Gasthuisberg, org. Dienst Personeel UZ
- 20.00 u **TEATER** De staart van de Mandarijn, van Tone Brulin, door het Reizend Volkstheater, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.30 u **FILM** Projekt London-New York: Ex Romance (Charles Atlas) en Arena Brains (Robert Longo), in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.
- 22.30 u **FILM** Projekt London-New York: een compilatie van Cinema of Transgression, vaak shockerend, in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.

Dinsdag 26 april

- 20.00 u **INFO** To slijk of not to slijk, over het nut van geneesmiddelen tijdens blok en examens, met prof. De Schepper en studentenartsen Bracke en Degroote, in Kleine Aula, org. Studentenvoorzieningen/Medisch Centrum.
- 20.00 u **KONCERT** Openbare proeven van het Lemmensinstituut, met werk van Martinu en Coeck, in concertzaal in de Herestr. 53, ink. gratis, org. Lemmensinstituut.
- 20.15 u **KONCERT** Pianorecital door François Piron, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.30 u **FILM** Projekt London-New York: Landlord blues (Burckhardt), een eigentijdse komedie over een gevecht tegen de huisbaas, in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.
- 20.30 u **SYMPOSIUM** De (im)moraliteit in de Belgische politiek: inleiding met prof. De Clercq en Huysse, debat met Hugo Schiltz, Anemie Neyts, Louis Tobback en Frans Verleyen, slotwoord: prof. Dewachter, in Grote Aula, ink. 70/120, org. Politika.
- 22.30 u **FILM** Projekt London-New York: No picnic (Hartman), een komedie met veel muziek, in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.

Woensdag 27 april

- 19.00 u **INFO** Aieset info-avond, in Dekenstr. 2, lok. 00.10, ink. gratis.
- 20.00 u **LITERATUUR** Les éblouissements de Pierre Mertens (Médis 1987) naar aanleiding van 30 jaar Romania, in MSI, Ravenstr. 46, ink. 100, org. Romania.
- 20.30 u **FILM** Projekt London-New York: No picnic (Hartman), in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.
- 20.30 u **TEATER** Pan door Theater De Tijd, in Stadsschouwburg, studenten korting, org. CC Leuven.
- 22.30 u **FILM** Projekt London-New York: Landlord blues (Jacob Burckhardt), een eigentijdse komedie, in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.

Donderdag 28 april

- 20.00 u **LITERATUUR** Amerikaanse Beat en Post-Beat: van Kerouac tot Ellis, in 1 Sluc (1ste verd.), org. Universitaire Werkgroep Literatuur.
- 20.30 u **TEATER** Judith, naar een ongewoon bijbels verhaal, in een regie van Hilde Wils, in Vlamingenstr. 83, ink. 150/200, première Sluc-productie.
- 22.00 u **KONCERT** The Spanks, eenlijke garage-rock, in Belgisch Congo, K. Albertin. 48, org. vzw Tempel.
- 22.00 u **KONCERT** Cro Magnon, nieuwe instrumentale muziek, in Seven Oaks, ink. gratis.

Vrijdag 29 april

- 20.30 u **TEATER** Judith, naar een ongewoon bijbels verhaal, in een regie van Hilde Wils, in Vlamingenstr. 83, ink. 150/200, org. Sluc.
- 20.30 u **FILM** Projekt London-New York: Rate it X (Winer/de Koenigsberg), een kijk op het Amerikaanse mannelijke chauvinisme en seksisme, in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.
- 22.00 u **KONCERT** Optreden van K13, onlangs nog voorprogramma Golden Earring, in Belgisch Congo, K. Albertin. 48, org. vzw Tempel.
- 22.30 u **FILM** Projekt London-New York: Parling glances (Sherwood), wat als je vriend binnenkort sterft aan Aids?, in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.

Zaterdag 30 april

- 20.30 u **DANS** Dansrecital door Anto Dans, in aud. Minnepoort, K. Albertiaan, org. CC Leuven.
- 22.00 u **FILM** Projekt London-New York: Last of England (Derek Jarman, 1987), in 1 Sluc, ink. 80/100, org. Sluc.

Maandag 2 mei

- 20.00 u **MUSICAL** Max Havelaar van Jos Brink, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
- 20.30 u **PERFORMANCE** Projekt London-New York: Lucid possession door Jo Andres, in 1 Sluc, ink. 150/200, org. Sluc.

TENTOONSTELLINGEN

Poëzie in Vlaanderen van 1945 tot '55: poëzie, literaire tijdschriften en het literaire leven uit die tijd, tot 6 mei, van 10.00 tot 18.00 u, in de expozaal L & W, ink. gratis.

Duizend jaar christendom in Rusland: tot 29 april, in de bib van fakulteit Godgeleerdheid, De Beriostr. 26.

Hein Demyttenaere: akryl en gouache, doorlopend tot 5 mei, in UZ Gasthuisberg.

Brabant in Revolutie 1787-1801: over de Brabantse omwenteling, tot 21 mei, van 9.00 tot 19.00 u, zondag gesloten, in Centrale Bibliotheek.

Leuven en omgeving in de prehistorie: tot 21 mei, van 9.00 tot 12.30 en van 13.45 tot 16.00 u, in lokalen BBL, Diestsesteenweg 107, Kessel-Lo.

Historia

• Ma 25/4 om 20.00 u Verkiezingsdebat in de vergaderzaal boven Alma 1.

• Di 26/4 van 9.00 tot 18.00 u Presidiumverkiezingen op de permanente. 's Avonds Last TD in zaal Albatros, ink. 50/70.

LLK

• Di 26/4 om 20.15 u Voordracht: Alternatieve communicatie, een taalpsychologische benadering, in Psychologisch Instituut, lok. 02.51.

Psychologie

• Do 28/4 om 21.30 u Black Night met optreden van 'Venus Juices', in de Shrink, ink. gratis.

Romania

• Wo 27/4 om 20.00 u Muzikale en literaire avond rond 'Les éblouissements' van Pierre Mertens, met tentoonstelling met werken van romanisten en receptie, in MSI, ink. 100/150.